

== Brije trikrat na mesec. ==

Brivec stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Brivca dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, Št. Petru in Pragerskem po 6 novč.

Povžejada.

(S posebnega spoštovanja slovenskim dekadentom.)

Prišli romarji so iz Rima
sabo so prinesli lima
da so šivali podplate
na Preširnovce copate:
srečali so baburince,
ki je jedla frišno pinco.
Grozno so se prestrašili,
ko so petelini pili
in vpili na vse glase:
»meni tiče kos klobase«;
čitali so belo knjigo
zraven jedli frišno figo,
ker pa kruha niso imeli
pa so to-le pesem speli,
da bo vedla vsaka muha
kaj se danes v loncu kuha.
Ko je hruška razumela,
da smo rekli, da je zrela,
hitro so nam rekle miši
»o problemih »Povž« mi piši«.
To gospoda, res ni šala
če nas doleti ta hvala,
da dekleta lep'ga stasa
peti morajo brez basa,
da čislati je treba čase,
ko se kranjske je klobase,
da se čížem vedno klati,
če ni trezen le po blatih,
da pri »žabi« ni zadrega,
če ti pravi »rega, rega«.
Ker pa na njivi dost' je guoja,
pravim srčno: bodi moja,
ljubi mene kakor kavo,
saj ni daleč naš Timavo.

Hlačé flikajo petaki,
naši gosti — siromaki,
pa je že tako na sveti,
da ljudje stojé na peti.
Jaka ravno to študira
pa se z »dohtorjem« prepira,
dali so problemi naši
res podobni plavi kaši,
da se pravi ambulanca,
po domače: Micka s' klanca;
kar se koli je grešilo
zmerom krivo to je bilo,
da skoz uho od šivanke,
šetal se je dah Ivanke,
ki je ljubil domovino,
če je bilo dobro vino.
Ko je to dočula žemlja
da že laze »Povž« iz Kremlja,
je skočila v biblioteko
in oblekla lak - obleko,
da je tekla ž nje pomada,
ker umrla je od glada;
pokopala se je hitro,
dela si na glavo mitro,
in se skrila prav počasi
ker so prišli hudi časi:
čížme, hlapeci, lonci, pipe,
noži, žlice, drva, šipe,
lampe, slike, črke, ure,
kozli, race, ovce, pure,
osli, voli, prašci, krave,
pesi, škatlje, mačje glave,
klinčki, kljuge, rumenjaki,
noreci, buteci, učenjaki,
so začeli vojno biti,
in sedeti vsi na niti.
Od Gorice do Kanala,

kuhali so papagala,
da bi flikali polento,
ki je pala v prazno brento,
brenta pa ni b'la velika
glavna stvar sedaj je — pika.
Stk.

Povž-mehanik čez »šrange«.

Biciklistom prizadevajo »šrange« v ponočnem času velike sitnosti. A naš mehanik se jih ne straši, tudi ko bi bile višje od samih streh.

Evo slučaj:

Vozivši se naš »Stanko« v meglenem vremenu iz Gorice, (pa ne one, ki se tiska) se ni videlo »šrang«, hotevši pokazati, kako se vozi z biciklem čez »šrange«, skočil je »Spičko« z velikansko spretno akrobatno elasticiteto čez »šrange«, bicikel je pa pognal pod drogom naprej. — Ko bi trenil: eden, dva, tri! hop! in že je sedel preklicani »Spičko« zopet na biciklu.

Videvši »šrangar« tako bravuro, se je tako prestrašil, da ga je tresla mrzlica do kosila.

Dva botra sta pred pol leta krstila otroka. Duhovnik ju je vprašal: Kome vole ke batizo in ščiavo o in talijan. Eden botrov ni znal slovenski, vendar je zavrnil gospoda: Ne zamerite jaz sem slovenske krvi, če tudi jezika ne poznam — vendar vem dobro, da v Trstu ne krstimo ščiave. Sv. Anton »od prašiča« bi znal povedati, ali je gornja vest resnična ali ne.

Iz šole.

(Piše Izeslav.)

V.

«Vivant omnes virgines, graciles formosae!»* odmevalo je neko nedeljo popoldne iz zakotne kréme v G. Zbralo se nas je tam družbica «črnošoleev», da čim preje napravimo materine petice.

Vlekli smo božijo kapljico, da se je kadilo. Velika «naudušenost» je vladala med nami. To priliko je znal porabiti ženijalni naš kolega Bastislav, naš «bodoči Prešeren», kakor smo ga imenovali. Stopil je na stol, in krepko povzdignil svoj glas:

Dragi kolegi!

Vsak stan se dandanašnji giblje, vsak stan se organizuje in pripravlja za bodočnost. Le dijaki spimo spanje pravičnega, kakor da bi nas ne bilo tu! Dragi bratje pokažimo, da je tudi nas nekaj. Stopimo na noge — organizujmo se...

«Živela dijaška organizacija!» zagrmelo je na enkrat, da so se okna stresla.

V tem hipu prileti krémar v sobo, in nam pove na vso sapo, da gre profesor N. proti krémi. Ni končal, ko smo bili že vsi skozi okno na cesti. V par minutah ni bilo o nas ne duha ne sluha.

Živila dijaška organizacija! —

VI.

Imeli smo profesorja, ktereга smo bili že res do grla siti. Iz vsakega se je znal delati norca, vsakemu je našel kakšno napako. Ko si prišel k tabli, te je trpinčil, da je bilo groza, in zraven te je nazadnje poslal «pasti krave in ovce domov». Posebno pa nas je jezilo, da je marsikateremu oponašal, da je suh, samega pa ni bilo družega, kakor kost in koža. Po pravici smo mu bili nadeli priimek «Stockfish». Nekega dne pa smo mu napravili eno, ktere nikdar ne pozabimo ne mi, ne — on.

Pri tabli nas je največ mučil, in to smo si izbrali za naše maščevanje. Nastavili smo jo namreč rahlo, kar se je dalo da bi se pri najmanjši dotiki podrla.

Prišel je torej onega dneva prof. «Stockfish» v šolo. Odložil je cilinder in mogočno stopal k tabli, kakor da bi se ves svet vrtel okoli njegove glave.

Dotakne se table in — o jerum, bratepredstavljaj si ta moment:

Strašen ropot, grozen grohot, rjojenje, dirindaj po šoli — sploh prava francoska revolucija v malem.

Maščevali smo se sijano, a tudi sedeli smo, pa ne samo mi, ampak tudi prof. Stockfish — z obvezano bučo, —

Svinska veselica v Dobropoljah na postaji

24. novembra 1899.

Dva in sedemdeset rileev — »gruš«!

Sta bila nakupila — »primoj kuš«,

Čejški Tonče in Kravanjee;

Pred luknjo je moral bežati zajec.

Po okolici Velikolaški,

Sta kupovala in Tovčarski.

Štiri sta bila kupila v — »Luknji«,

In druge vse od zunaj;

Drugikrat mu jih ne ponujaj!

* * *

Kjer se svinje tehtajo — prodane,

Tam je svinska hiša stanje;

In če kazalo visi — »zlod«,

Tam je svinska kréma — »spod«,

A kedar svinje krulijo zares,

Tisti dan je svinska oheet — vmes

Pri Brdovski pa je bila,

Da se je vagačem pod nos kadila.

Drugod v navadi je »parada«,

Da vse od mize teče — pada.

Tukaj tud' ni bilo malo, —

A hitro se je bilo zabliskalo.

Račun pa je zmešal bil glavé;

Drugod še enkrat tolk' dobé.

Po dvajset vinarjev in dve kroni,

Naj plačajo v skladi — ti sloni.

Svinsko veselje je bilo skaljeno,

Vagačem nigdar pozabljeno.

Drag' „marš“.

✂

Nesposoben.

Kandidat: Priporočam se, da me vsprejmete za profesorja realke.

Vodja: Ste li že pretepli kaj Slovencev!

Kandidat: Enega sem že mašeskal.

Vodja: Enega?! Niste sposobni.

✂

Iz „Povž“-evih pravil.

§ 31.) Razsodišče. Izključenje se sme izreči le iz malenkostnih vzrokov; ako kedo svojim obnašanjem kvari slavo «Povža» ali ako dela v neobstoječem klubu zdražbe in razpor. — V slučaju preprirov mora se takoj poklicati tedenskega general-povža. Ta sodi navadno po vinskem razpoloženju. Ako se pa povži pripravajo ne lezenju, ima mehanik pravico, ednemu izmed pripravajočih se napraviti luknjo v meh. Kate-remu, določa general. Potem se slini počasi naprej. Dotični povž lahko apelira, ali to to mu ne pomaga prav nič.

§ 32.) Ako bi se na lezenju našlo kakega otroka, ima se ga dati v varstvo

povževemu dohterju, ki ima zanj skrbeti, kakor da bi bil njegov. Ako pa ne bi hotel, ima se ga proglasiti za očeta. Vender pa ima do tega pravico vsak povž.

§ 33. Ples. Na vsakem plesu mora prvi plesati general-povž. Plesati sme samo mazurko in še prav počasi. Valcer, Polonaise, Tyrolienne, Esmeraldo in Reihnländer plesati je strogo prepovedano. Najstrože je pa prepovedano plesati brzopolko Kdor pleše brzopolko, dobi za kazen pljučnico in ne sme 1 uro vina piti, pač pa gledati kako drugi pijó.

§ 34 General-povž mora začeti plesati z človekom ženskega spola, t. j. z damo. Dama mora imeti po mogočnosti veliko bradavico pod nosom in okolu nje vsaj tri dlake. V slučaju, da ne bi bilo mogoče dobiti takega ideala, ima general-povž plesati z damo, ktera mu da «korbeo».

§ 35. Na plesu se morajo povži dostojno vesti in vsem onim damam, s katerimi ne govoré, kazati hrbet.

§ 36. Pisanih pogodeb ne priznava odbor.

§ 37. Vsak povž se mora obvezati, da bo tako padal, da odbor ne bo imel nabelih sitnosti radi njega in da ga ne bolelo. (Odbora? op. st.) Ako misli kak povž na kakem lezenju pasti, mora to naznaniti general povžu.

§ 38. Vsak povž slini lahko 24 ur na dan. Več n.u je strogo prepovedano.

§ 39. V gostilnah se plačuje samo s protestom.

§ 40. Redni občni zbor skliče general-povž vsako leto 31. februarja; izredni občni zbor pa — nikdar.

§ 41. Na občnem zboru ima prvo besedo tisti povž, ki molči.

§ 42. Odbor je sklepečen, tudi ako ni nobeden odbornik prisoten.

§ 43. Ako je samo čuti da se misli kateri od povžev oženiti, dobi častni naslov: **generalissimuš**. Ako je pa oženjen, je že eo ipso generalissimuš in ne more postati več general-povž.

Stk.

✂

Škratec v tiskarni.

Tega in tega dne je predaval mali Evgen Lampe s slabotnim svojim lasom o temnem srednjem veku.

✂

Razglas.

1000 goldinarjev za še tako majhen škandal, ki se da na široko razviti.

Kranjski nemčurji.

Navodilo

Bodočim kandidatom v ulici Tigor svetujem, kakor izkušeni in diplomirani kandidat:

Vhod (ako ni prisiljen!) naj se vrši zjutraj, ker drugače zgubiš »bobo«. Denarjev nosi se sabo, kar največ mogoče, ker - - denar je i tu vladar! Ako boš dober te znajo nastaniti v I. ali II. nadstropje, drugače pa lahko zlezeš v »štalon« ali v ono tamno luknjo, ki je nasproti kuhnje! Kadar si notri, razdeli si »dragoceni« čas tako-le: Ob 6. uri, ko čuješ zvonec, bodi takoj po konei, potem, ako neznaš dovolj »nemški«, pometi si sobo in ko pride »angelček varuh« ter ti odpre, vzemi »karolino« in jo nesij tja, kamor vidiš, da nosijo drugi! Ko si dovršil to, smeš ako imaš evenka in ako si naročil, piti — kavo. Za kavo treba nekoliko, da ti želodec »seira«, kar narediš s tem, da napraviš 6 krogel iz kruha in »balin« s katerimi smeš prav na lahko tululovati po sobi (najbolje gre, ako sta v dveh) toda pazi, da te ne zasači »sv. Peter«, ali sploh oni, ki nosi šop ključev v roki! Ko si tako »delal« 1 urico vzemi, ako ti jo dajo, kako knjigo vleži se na posteljo — pardon! Na posteljo ne, ker se to ne sme, ampak na stol in čitaj dokler ne pride »boba«, kar boš že vnaprej vedel, ker ob tej priliki zopet zvonijo in razbijajo z »gamehami«!

Ko si pospravil kar si vdobil, napravi zopet eno na »kroglje« kar pa moraš storiti na vže omenjeni način! Za krogljami pride igra na »troje«, za tem pa smeš, ako ti preostaja kruha, delati evetlice z istega. Po tem je zopet knjiga, a za knjigo, ko je 4 in pol dobiš zopet »bobo«. Sedaj se spravite ako vas je več, lahko v postelje in si pravite pravlice, vse do 8 ure, ko pa odzvoni morate vsi ležati in čakati »rondo«. »Ronda« je obči pregled celega »lokala« ter je zadnja za ta dan. Po »rondi« smeš le na tihem govoriti, ker ako te slišijo imaš precej kak: »ke nova la« na vratih!!

Toliko sem želel napisati, da se bode vedeli ravnati, sedaj ki se nekaterim bližajo dnevi pokore!

Vsekako je pa teorija sama na sebi nepopolna, zato je bolje, da poskusite tudi nekoliko prakse! Hudega pa vendar, le škoda, da se tam ne prodaja vsaj prastarih smodk, tako bi čas mineval bolj naglo!!!

Z prastarimi vrati je pa vse dobro zaprto, tako trla so ta prastara vrata, da se ne da niti praha v njih dobiti, da bi človek vsaj — nosljal!

Sedaj se namerava napraviti nove zapore, pri kojih ne bode več hrast igral tako imenitne vloge, ker, ta ki je sedaj, to je vrata, bode skoraj gotovo — pogorel, a s pepelom se skupi lahko za »stroške« novej palačadi! Seveda bode hrast vseeno notri.

•Anti hrast. •

Celjski „Befelshaber“.

Težke misli misli Oex debeli, Befelshaber barab celjskih hrabri, Se sprehaja sem in tje po sobi. V jedni roki nosi »vahtarico«, Z drugo roko se po glavi praska In sam sebi tako beseduje: Vrag jih vzemi te proklete Čehe! Ravno zdaj, ko nimam jaz denarja, Pridejo. Kako sedaj plačeval Tropi svoji bom pijačo drago? Kje dobim denar za kurja jajca? Kam obrnem naj se v tej zadregi? Toda kmalu m o d r a glavica jo iztulha. Pogladi si brke, vzame paleo, Gre iskat gospoda pürgermajstra. Najde ga, prijazno ga pozdravi In potoži svojo mu osodo. Toda pürgermajster ga tolaži: »Ne skrbite za denar. Dobili Iz hranilnice ga lahko boste«, — Od veselja Oex nad to novico Začne kakor nor poskakovati. Saj sed j spolnjene so mu želje, Zopet bode stari »befelshaber« Svoje garde, celjskih smrkolinov In napadel bode žujimi Čehe.

Kocelj.

Sofist in njegov mojster.

Posestnik in živinski trgovec Godrnjavec v Mačji vasi poslal je svojega sina na Dunaj študirat.

O počitnicah pa je prišel sin domov. Nekega večera sta se razgovarjala v lopi o tem in onem. Naenkrat pa je vprašal oče sina, kaj on prav za prav študira.

— »Filozofijo«, je odgovoril sin.

— Filozofijo? Kaj je to?

— Ali vam čem pokazati, kaj je filozofija? Nu, vi gotovo mislite, da ste, sedaj tokaj doma, kaj ne?

— Da, saj drugače ni mogoče — je odgovoril oče.

— Ali naj vam dokažem z mojo filozofijo, da vi niste doma?

— Nunu?

— Tako torej: ako ste vi sedaj doma, potem gotovo niste v Trstu, kaj?

— Ne, potem nisem v Trstu.

— Ako tedaj niste v Trstu, potem ste gotovo kje drugje, kaj?

— Naravno, res je?

— Nu, ako ste pa kje drugje, kako morate potem trditi, da ste doma, kaj?

— Je res, prav izvrstno — je mrmral oče ter se zamislil. Kar naenkrat pa je pritisnil sinu prav krepko zaušnico.

— Nunu! — je zaklical ta zavzet — zakaj me pretepate?

— Jaaaz? — je prašal oče istotako zavzet — saj te jaz nisem vdaril!

— Vi me niste udarili?

— Ne, jaz te nisem udaril?

— Seveda, prav gotovo ste me vdarili.

— Jaz te ne nisem udaril. Ali naj ti dokažem s tvojo filozofijo? Ako si ti tukaj doma in sem jaz kje drugje, kako naj te potem udarim??

Jona.

Uganke.

Kaj imamo tako dolgo, dokler iščemo, kadar pa najdemo, nimamo?

Uganko.

Zakaj dva dni dež nikoli ne gre?

Ker je vselej noč vmes.

Kateri čudež bi pijanci najraje videl?

Da bi se voda v vino spremenila.

Imam človeka za očeta, ino mater, pa vendar nisem sin.

Hči.

V katere sode se ne more vino niti skozi odbito velio vliti? V polne.

Kaj je pri jedi najbolj potrebno?

Usta.

Kadar v vas prideš, kaj imaš na desni roki?

Pet prstov!

Kateri ljudje nam vse izpred ust vzamejo?

Brivci.

Oče še rojen ni, sin pa že po strehi leti?

Ogenj in dim.

Cvetje slov. statistike.

(Iz oglasa). V zalogi ima nekdo najelegantneje sobe, na katere se še posebej opozarja.

Nemška obstrukcija in grof Clary.

Nemška obstrukcija: Le krepko primi za paleta, dobro namešaj živih barv in globoko pomoči čopič, da bo slika tem živeja.

Clary: Bojim se, da bo slika kompromitirala tebe in — mene!! Stare grešnice je nevarno slikati.

Nemška obstrukcija: Nič se ne boj! Stare grešnice znajo dobro obrekovati druge ljudi, da odvrtaajo pozornost od svojih grdobj. Bom že brusila svojo čeljust na — češki obstrukciji.

!! Vsi, vsi !!

Ki hočejo videti, kako iz čevljarja postaja baron, kako se poslovlja od svojih smolnatih tovarišev, kako mu mojster Podplat daja dobre nauke in ga zadnjič — nateza za ušesa, kako Nacelj potem beli glavo svoji mami baronici, kako potem visoka aristokracija mora plesati z junaki od kopita in kako se slednjič Nacelj vrača nazaj k svoji dreti, ker mu prismodarije aristokratov ne ugajajo in ker vedno misli na svojo — Maričko — da vsi, vsi, ki hočejo videti vse to, naj grečo jutri zvečer v redutno dvorano gledališča Rossetti !!

Iz janeživega brda.

Predragi mojster Brivec povsod se potikaš in vse prehodiš samo k nam te še nikoli ni bilo. Prav lepo te prosim da se spomniš enkrat tudi na našo vas da prideš, nekoliko pokukat ker tukaj imamo, predragi Brivec, tisto Maričko od tistega Janeza iz Brda. Ono dekle veš je prav zaraščeno in prav potrebno da se ga obrije. Prav lepo te prosim, da prineseš s seboj prav skrbano britev in »žajfe« da jo prav pošteno ostržeš in ožajfaš brez vsega usmiljenja. Prej pa ko se odpraviš v našo vas k naši Marički, ti pa prav na tiho povem kakšno je tisto dekle, pa dobro poslušaj. To dekle, veš, dragi Brivec, bi se rado omožilo, in res je dobila ženina, prav primernaga, in napravili so že vse gostije in pojedine, in seveda vina gotovo ni manjkalo in drugih stvari, ker miza je bila polna vsega, kakor se spodobi za obljubo in vse se je na tanjko spolnilo in, veš, predragi boter, kakšno veselje je bilo tam med Maričko in ženinom. Ali, pa kaj se zgodi! moram še posebej povedati, le poslušaj predragi moj boter. Komaj je ženin odšel začela je premišljevati, da je premajhen gospod, da bi bila ona gospa, da premalo zasluži, ker ona je mislila da dela tudi ponoči, in ne samo po dnevu. In ako bi pr. petilo, da bi kakšno noč bil prost, rekla je, da se ž njo prav nič ne bo pomagal. To pa bi bilo res čudno, da bi se ne mogal nekoliko odpočiti. In pa še nekaj, dragi Brivec: Ta je pa res smešna, da to dekle išče takšnega ženina, ki ne bo nikoli umrl, da bo vekomaj živel. Zatorej si je mislila, da, ako umrje, kaj bode ona sama počela na tem svetu. Kaj pa ti, predragi Brivec, meniš, ali misli tista Marička, da bode ona vekomaj živela, da ne bode nikoli umrla, zato bi pa rada takšnega ženina

dobila, da ne bi nikoli umrl. Zatorej, ljubi moj botrček, lepo te prosim, pridi prej ko je mogoče, in dovrši svoj posel, kakor ti je naročeno. Tako, da si bo zapomnila in da si ne bo nikoli več kaj takšnega mislila in da ne bo več takšnega ženina izbirala, kakoršnega si ga je dozdal.

Pa še eno ti moram zapeti! Poslušaj?

Ne bom se ženila
na visoke gore,
ne bom jo nosila
Na glavej vodč.

Možila se bodem
na ravne polje —
kjer bode pritekla
vodica do me!

Medved iz bečkovega gozda.

Slovanski nogi se hoče tudi slovanski čevelj!

Noga slovanske večine se ne da stisniti v za Slovane ozki čevelj binkoštnega programa nemškega. Slovani zahtevajo prostoren in udoben čevelj, v katerem bodo mogli stopati svobodno in možko.

Kako se je Stanko ojažil.

To se je zgodilo tistega lepega a dolgočasnega nedeljsko-popoldanskega dne v listozapuščajočem mesecu.

Tisto popoldne je toraj peljal lahki veter povzev troperesnik na rojansko strmino; ker pa ni bilo v visočini vetra, padla so tri peresa v zavetje bršljanove fraške. Kaj se dobi pod takimi fraskami; ni treba praviti. Ko so se povzeve lupine razmočile in namočile v nekej tinkturi bolj vijolčaste barve, katero je prinašal na mizo prijazen človek ženskega spola, spremenile so se ona tri peresa v mehanizem - generalnega - sekretarstva, mej katerim se je nahajal, tudi naš vrli skozi in skozi poznani fletni Mehanik, fantič lepega stasa, še lepše postave, a kratkovidnih brk, pa ne da bi se jih strigel, ne, ne, — zrastle mu niso še do dobra, pa mu bodo že! Njegov mehanizem je postal po Jakovi dvajsetminutoneprestrganotrājajočej in v srce segajočej govoraneiji tako ginjen, da ga je začelo kar v želodcu srbeti. Čeprav je pogoltnil popred skoro pol meha salame — je vendar naročil še par jaje »alla kock«, po domače bi se reklo »poparjena jajca«.

Iz bojazni, da bi ne prišel Stanko ob kako jajce, utaknil je eno litro v lajbični žepič. (Saj ni imel lajbiča, ki bi ga stal 24 gid. Stavčeva opazka!) Nagajivi sekretar, videvši mehanikovo samogutnost na jajca, si je mislil:

»Ne boš jajca lupil in iskal dlake v njem!« Hotevši mehaniku nekaj na uho povedati, stisnil se je slučajno k njemu in — posledica je bila — jajce se je —

Kje?

V Stankovem žepiču.

Kaj?

Zjurilo!

Fortalja je zdaj počila, na golih tleh žepiča, Stanko pa, umevno, ji ni pustil ležati v svojem žepiču.

Zakaj?

Ker ni plačala kvartirja!

Zgubljen stavo.

Nekateri »povži« so stavili sè svojim ex-generalom Jako za 6 »štamperlov vermuta«, da isti ne more držati 10 minut svojo »žbatolo« t. j. jezik za zobmi. Poskušnja je začela; nakrat se je oglasil »Povž« — Stanko: »Toni, prinesite 6 štamperlov vermuta, plača Jaka!« — »Ne Toni, ne«, oglasil se je Jaka. — Izgubil je stavo.

DOPISI.

Na Tersteniku. Bilo je meseca januarja, burja je brila, ko sem po nekem opravku mudil se na Trsteniku.

Bilo je že proti večeru, ko se ustavim pred hišo trinajst in 131; prižigaje smodko sem slišal ženski glas, ki je dišal nekako po hrvatski: »Boga me, Miče daj kavime, kavime — me diol sta gamba! — Si šjora Tereza, subito!»

Da so na Trsteniku lahi, mi ni bilo do zdaj znano, mogoče da je pa vender laški duh oblizal tudi ta vrh. — Že sem hotel udariti jo navzdol, ko so se odprla vrata in na prag je stopila starka debeluška, katerej se menda dobro godi, samo da jo noga boli. Tudi sem videl, da ji v ustih štrlita dva dolga podočnika. Ta pogled mi je stresel mozeg; mislil sem, gorje nevesti ki bi živela z enako mačeho. V tem je prišel pa iz hiše še velik mož, dolgega obraza in še daljše kozje brade: no, sem si mislil, to je tedaj tista laška družina na Trsteniku, ki si po laški sezuva »kal-cete«! Jaz pa sem stisnil kapo na glavo ter jo mahnil naravnost v mesto pa si na poti zapel:

Nikar se ne jokaj po stareu!

Dekle še sreča je, da si se rešila mačehe!

Iz stare Emone. Preril sem se seveda ne z zdravo kožo, skozi samostanski zid na Poljanah, ter zagledal v tem »blaženem kurnku« lepo švestreo, katera se kesa, da je vstopila v samostan. Ta punica je res krasna, imenuje se, ako se ne motim, Batista, katere krasne oči in rudečega lica pač vsacega zanimajo kakor tudi mene. Toda slučajno sem zvedel, da se tej nuniči za ljubimec ponuja nekdo, kogar pa ne smem imenovati, ker drugače bi moj hrbet, ki je komaj ozdravel ran, katere sem dobil pri prodiranju skozi samostanski zid, začel zopet krvaveti. Pridi tonaj, ljubi Brivec, z ostro britvijo, da obriješ kosmato dušo tega zapeljiveca.

Svetujem ti, da tega ne zamudiš, ker bi sicer lahko, in najbrže tudi bode, nastalo kaj tacega, čemur bi se čudil ti in jaz ni še nekdo drugi, namreč neka nuniča — »Raeman« ali »Žvižgarca« imenovana. O tej »Raemanki« ali »Žvižgarci« ti naznamim kaj več o drugej priliki, danes ti le to povem, da je tolstega trebuha in velike sitnosti.

Devoljub.

Iz Škednja. Dragi mojster! Zadnjič si kaj na »kontrat« bril nekaj naših mladojcev.

Ne misli pa, da so v našem Škednju vsi obriti, o ne! Prilivati bodeš moral več potu raz svojega obraza, ker je brada nekaterim zašla v »barejde«. Tedaj ne obotavljaj se in pridi nemudoma zopet k nam z vso tvojo ropatijo, ker jih zelo srbi zarasla brada. Za danes ti izročim enega najkosmatejšega »puoba«. Ko bodeš prišel srečno k Mengeci, ne vstraši se tam blizo skakajočih kozlov in prčov marveč le korajžno naprej še par korakov. Vprašaj po šioru Jože Drejač detto Hortiš. Ko ga vdobiš, spravi se koj na delo, da ti pete ne odnese. Ne bodeš ubožal, — nažajfaj ga prav dobro, in da ne bode ti žal — fino ga oštrgljaj. Gotovo bode tudi tebi rekel: seusa io non parlo slavo, ti pa le kontrapeliraj ga po slovensko. Bodeš videl, da na tvoje vprašanje je li dober štrgelj, rekel ti bode: parla italian. Stvar je taka: njegov instruktor bil je neki Blaž pisance, s katerim danes ima napet nos, ker mu naš Pepele dela veliko konkoreneo z italijanščino. In prepričal sem se, ko mu je nekoč rekel njegov instruktor Blaž: Caro Pepi ti te ga i bacoli più grandi de mi, ti te fa troppo, te že maša afamatieo. Ni lagal prav je imel, saj ti povem, da doma cela njegova družina govori žnjim v slovenskem jeziku, a on jim odgovarja vse v sladki kalabreščini. Po poti ga bodeš videl vedno z governorjem — Piccolo — v roki ali s kakšno romanjolsko knjigo, radi tega ker mu slovenski pozdravi svojih domačinov ne ugajajo.

Dragi Brivče! Predno se posloviš od njega, priporoči se njegovim starišem, da mu to njegovo nalezivo bolezen ozdravijo, s tem da mu ugladijo njegovo italijanščino s parcionato, rogovilijo ali z omelom. Ako ne bode se spreobrnil ti bodem že telefoniral.

Bojto P.

Neki Hrovat je pohvalil Slovence: Prav, prav, da ste napravili pevsko društvo za cerkveno petje. — Zdaj vsaj nekaj naberemo, na Italijane že tako ne računim. — Kako je pa to, da se iz slovenske nabiralnice plačuje v omenjenej cerkvi pet »Piccolov«, kateri se beró v sakristiji. — Vrh tega dobivajo naši cerkveni peveci samo 60 gld., a laški »Coro« pa 600 gld. Ako je poročevalce vestno poročal, se res čudimo, da mora biti Slovence vedno podlaga tujčevi peti.

Telefonada.

Tolmin. Slišimo, da pojde vitez Klodič v pokoj; tolminski učitelji se tako jočejo, da je od tega Soča narasla.

V skrbeh in nemiru!

Poglej kako hudo je bilo to poletje za naše Logaške fantine, kako veliko skrbi so imeli zaradi vojakov, ki so se udomačili v naši Logaški planjavi. Slišal sem neki večer kako sta se dva pomenkovala pred prodajalnice g. Bruss-a.

Tone: Poglej France, v kakšni stiski smo bili mi takrat.

France: No, kaj pa ti je tako hudo?

F.: Glej malo časa so bili tukaj vojaki ali če bi bili še dougo tlele, bi nam bili pobrali vsa dekleta.

F.: Ja prou praviš tudi moja Barbara, saj veš čegava, odkar je pokušala soldalski komis.

T.: Se vidu kako hitro je pozabila na te, sej sem vidu, kje biv že takrat adnpr njej pa se že drgam ni ozrla kakor vanj.

F.: Mormo se ahtat, da nam vse ne spravijo izpod nog, ker potle se ne bomo imeli jet kam ženit.

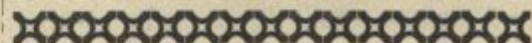
T.: Ja pa če ih prov zgubimo, enih šest iz vasi, saj ih bo še vseglil nekaj ostalo.

F.: Jest mislim, da Katiea in Ančka še nimajo nobenega.

T.: A, bejži, bejži, saj so glih tam na vahti; ne verjem, da se niso tudi Ančka in Katiea že v kakšnega zaljuble.

F.: Oh, kaj bo pa potlej z nami; bomo mogli jet iskat dekleta v Ober-Ležeče.

(Pride še.)

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste

od

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

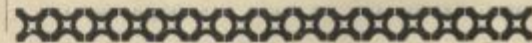
Piazza Rosario žtev. 2.

(šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

Pozor slovenski trgovci in obrtniki! Brivčev koledar

kateri izide čim prej bo odpravljen koledarski kolek. Prinašal bude tudi razne oglase. — Kedor ima kaj objaviti in trgovskemu svetu ali občinstvu naznaniti, naj pošlje v **Koledar** oglas. Začetkom novega leta ga dobijo vsi, ki so se naročili.

Cene so prav nizke. Za četrto strani se plača 4 krone, za pol strani 8 kron, za celo stran pa 16 kron.

Upravništvo „Brivca“.

Mirodilnica (drogerija) B. Poniž v Gorici

Tržna ulica v poslopju okrož. sodišča

Po zmernih cenah nudimo fino blago, i. s. suhe in oljnate barve pokosti (lake), zamazko (kit), klij, čopiče, razne krede, cement, zamaške, gobe, milo, sveče, petrolej, čevi iz kavčuka, mineralne vode, cedi (gume) kirurški opravo, pogačo za pse, parfumerije itd.

D. Zadnik - Trst

Via Nuova št. 28

Trgovina z najboljšim manufakturnim blagom.

Udobiva se najboljša **Kotonina** bela in rujava za razno možko in žensko perilo. Moderci najnovejšega kroja.

Forštanji v najnovejšem risanju. **Pleti** (šjali) v raznih modernih barvah. Udobivajo se žepniki in raznovrstna drobnarija spadajoča v krojaško stroko.

Ovratniki in ovratnice nove mode.

Izdelujejo se moške obleke po meri.

Uzorec na deželo se pošilja zastonj in blago poštne prosto.

Za mnogobrojen obisk priporoča se udano

D. Zadnik
Trst, Via Nuova šte. 28.

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvom, edini in prvi slovenski denarni zavod v Trstu

Ulica S. Francesco št. 2.

sprejema hranilne vloge in obrestuje 4%. Toliko ne plačuje v Trstu noben denarni zavod.

Rentni davek od vlog plačuje zavod in ne vlagatelj. Obresti se vsako leto kapitalu pripisujejo, da teki obresti od obresti, tudi če dotičnik ne prinese knjižice.

Vloženega je bilo leta	1892 gld.	17.663,76
"	1893 "	38.245,13
"	1894 "	49.741,66
"	1895 "	88.644,52
"	1896 "	125.448,27
"	1897 "	164.907,79
"	1898 "	261.424,45

Skupni promet od 1892-1898 gl. 3.212.095.10

Pri slovenski tržaški posojilnici in hranilnici se denar podvoji 6krat prej kakor pri drugih hranilnicah.

Kedor daruje noviče za družbo sv. Cirila in Metoda

pomaga rešiti našo slovensko mladino iz laških in nemških krepelj.

Slovenke pozor!

Kupujte vedno od svojih!

Marija Čokelj Vam priporoča svojo bogato založeno prodajalnico na **Korzu št. 8.** v kateri dobite po primerni ceni raznovrstno žensko in možko perilo, narejene obleke za gospe in otroke ter razne druge potrebščine za gospe in gospode. Potrežba je točna cene nizke.

Vpoštevajte cenjene Slovenke ta oglas ter kupujte pri domačinih!

I. VIČIČ, krojač v Trstu

ulica S. Maurizio št. 11, II. nad.

Izdeluje moške obleke vsake vrste. Kakor si vsak naroči v popolno zadovoljnost.

Priporoča se slovenskim krogom in drugim.

Za obilno naročitev

udani

I. Vičić, krojač.

„Slavisches Echo“ izhaja 1., 10. in 20. dan v mesecu in stane na leto 5 gld. — V Trstu ga prodaja tobakarna Lavrenčič, v Ljubljani bukvarna Schwentner po 14 nvč.

Casopis vestno zasleduje slovensko gibanje in temeljito razpravlja najvažnejša dnevna politična vprašanja. Noben slovenski politikar ne bi smel biti brez tega lista.

Usojam si slav. občinstvu naznaniti, da prevzamem in izvršujem točno naročila na

kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese,
sadje, ribe, vina itd.

Pošiljate v omotih po 5 kg. oddajam po pošti, one od 30 kg. naprej pa po železnici s povzajem.

Take pošiljatve se izplačajo vsakomur, posebno p. n. gg. krčmarjem, družinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali želé o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr. **morske ribe, in raje, sveže sadje, fino olje,** itd.

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni.

Cenike dopošljem radovoljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamoren slajati blagó po tako nizkem kupu, da se ne bojim konkurence.

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem

ERNEST PEGAN

Trst, ulica S. Francesco št. 6.

Pozor!

„BRIVČEV KOLEDAR“

Pozor!

za leto 1900 izide v Trstu meseca novembra.

Cena 30 nvč.

„Brivčev koledar“ bo morda najinteresantnejši vseh koledarjev, kar se jih bo še tiskalo v tem umirajočem stoletju.

„Brivčev koledar“, bo ilustrovan in šaljiv. Šaljivega gradiva prinese najmanj za eno celo leto. Oziral se bude na vse stanove. Trgovci in obrtniki lahko tiskajo svoje oglase v njem z uspehom.

Naročnino in vplačila za oglase sprajema upravništvo „Brivca“.

Da bude vsebina „Brivčevega koledarja“ bolj interesantna razpisujemo sledeče nagrade:

1. Za najboljšo humoresko od 3 do 6 pisanih pol oktav: **10 do 20 kron.**
2. Za najboljši „dovtip“: eno leto „Brivca“ ali rusko-slov. slovar.
3. Za najboljšo „šaljivo pesem“: Cankarjeve vinjete.

Gradivo se pošlje najpozneje do 1. novembra, pod kuverto; posebej pa ime z naslovom poslanega gradiva.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Gostilna Fran Potočnik

ulica Ireneo št. 1. - TRST - ulica Ireneo št. 1.

Toči pravo domače istrijansko, dalmatinsko in belo vipavsko vino, Steinfelsko vedno zveže pivo. Gosta se vsak čas postreže z gorko ali mrzlo jedjo. Vse čedno in zdravo. Postrežba točna. Odprto vedno do polnoči.

Za obilni obisk se priporoča

udani

Fran Potočnik
gostilničar.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Edino pravi
Paglianov sirup

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX kri očiščajoč. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Ni jeden tolikih posnemalcev in ponarejevalcev Paglianovega sirupa, se ni nikdar upal tajiti, da iznajditelj istega ne bi bil prof. Girolamo Pagliano — ustanovitelj tvrdke v Florencij, že leta 1838 — katera sama poseduje izvorni proces tega izdelak, kateri je prešel po postavnem pravu dedinstva, in je samo ona v položenu ponuditi, kakov tudi ponuja deset tisoč lir vsakemu bi zamogel protestirati proti temu pravu in dokazati nasprotno.

To naj zadostuje, da bodo odjemalci smatrali nespristen vsak drugi, ki ne bi prišel iz edine fabrike prof. Girolamo Pagliano iz Florencije ulica Pandolfini 18. Lastna hiša. Tudi naj se pazi, da vsaka steklenica ali škatlica mora imeti od fabrike deponitirav pečat, ki ima obris in modri barvi privlečen z črnim zategnjenim podpisom.

Girolamo Pagliano
 Schutzmarke.

Vsi drugi pečati so ponarejeni.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
ČUDEN FRAN

urar

Glavni trg. - LJUBLJANA - Glavni trg.

Priporoča ure, zlatanino, kolesa, šivalne stroje. Najnižje cene. — Najfinejša Štiria kolesa in več drugih vrst koles.

☛ Ceniki na razpolago. ☛

„SLOVENKA“ Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu dvakrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: Upravištvo „Slovenke“ — Trst.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
EDINO PRAVI PALIANOV SIRUP

ki čišči kri

OPOMIN v interesu lastnega zdravlja.

Pravi Paglianov sirup, ki čisti kri, je edino oni iznajden po prof. Girolamo Pagliano iz Florencije (ne od Ernesta ali drugih Paglianov. Ernest Pagliano iz Napolja skuša drznostjo slepariti občinstvo, češ da je njega sirup pravi. Ali to ri res. Da je Ernestov sirup res njegov to ne tajimo, ali da ni od iznajditelja to trdimo.

Tvrdi Girolamo Pagliano v Florencij, ponudi 10 tisoč lir vsakemu, ki bi upal dokazati nasprotno, kar pa Ernest nemore.

Opozarjamo Vas na edino tvrdko Girolama Pagliana v Florencij, Via Pandolfini 18. Vsaka steklenica ali škatlica nosi položeno marko: — na svitlo modrem polju — črno in raztegnjeno tvrdko Girolamo Pagliano. (To je glavni znak.) Zdaj ste razumeli.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
NOVAK MIHA

trgovec

ulica S. Catarina št. 9. - TRST - ulica S. Catarina št. 9. (Nad 30 let stara firma).

Razpošilja razna olja, kavo, riž, južno sadje, jestvine in kolonijalno blago. Pošilja se na debelo in drobno.

Pošiljatve samo na povzetjč, posode ostanejo na račun firme odjemalca pa pogodbi. — Blago, katero ne vgaja, se vzame nazaj.

Cena olju je od 28 nvč., do 72 nvč.

Kave dobite: Ceylon, Domingo, Guatemala, Jamaika, Moka, Java, Portorico, Perl, Victoria, Rio in Santos.

Priporoča svojo bogato zalogo vsem stanovom: duhovnikom, učiteljem in uradnikom.

udani

Novak Miha.

Prodajalnica jestvin
Vekoslav Pečenko
 ulica Commerciale 11.
 Podružnica ravnatom št. 12.
 Našim slov. gospodinjam, hišnim in drugim, katere stanujejo v obližji moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvine za katero si bodi družino: kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.
 Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.
 Pošilja tudi na deželo.
 Z obilni obisk se priporoča udani
Vekoslav Pečenko,
 trgovec.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
Svoji k Svojim!
 Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno pekarijo. — Postreže vsaki čas s zvežim kruhom: prodajalce, krčmarje in odjemalce na debelo s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se vseh vrst moke — domače pečivo — sladkarije in pristno domače maslo. — Sprejema v peko domači kruh; vse po nizkih cenah. Pekarija je v ulici Stadion št. 20.
 odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer.
 Priporoča se udani
Jakob Perhave,
 lastnik.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Slovenska gostilna
„PRI PETELINU“
 v Trstu

sprejme vsakega lačnega in utrujenega gosta ter ga pogosti z jedjo in pijačo, da bode zadovoljen.

Gospodar gostilne

ANTON VODOPIVEC

je preskrbel svojim gostom hladnega, vedno svežega piva, vina belega in črnega vipavskega in butiljkam. Prijazna gospodinja pa Vas postreže z tečnim zajuterkom, kosilom, večerjo.

Da boljše ustrezem svojim cenj. gostom, posebno pa trudnemu popotniku, napravil sem tudi spalnice zmehkimi in čednimi posteljami, katere oddajam svojim gostom v prenočišče. — Cena je zmerna.

Vse prav čedno zdravo in ceno.

Popotnik, ko prideš v Trst, ozri se na krasno tablo:

☛ „PRI PETELINU“ ☛
 Ulica Ghega štev. 7.

